

❁ კანონი ბ ❁

9. დასასრულსა, საიდუმლოთათჳს ძისათა,
ფსალმუნნი დავითისი

¹ აღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და მიუთხრა მე ყოველი საკვრველებად შენი,² ვინარებდე და ვიშუებდე შენდამი და უგალობდე სახელსა შენსა, მაღალო.³ რაჟამს უკუნიქცეს მტერი ჩემი მართლუკუნ, მოუძღურდენ და წარწყმდენ პირისაგან შენისა.⁴ რამეთუ ჰყავ სამართალი ჩემი და მშჯავრი ჩემი, დაშვედ საყდართა ზედა, მსაჯულო სიმართლისაო.⁵ შეპრისხენ შენ წარმართთა და წარწყმდა უღმერთო; სახელები მათი აჰკოცე უკუნისამდე და უკუნითი

❁ ზნეობანი ვ ❁

9. ზნესობანი, სწავლებილიაჲნი ძისაჲნი,
ფსალმუნნი დავითისი

¹ *წიგნი ჩემი ყოფი, აყდროთა, ყაფროთა უყაფროთა სიძროთა ჳე შაყდროთა ში ყაფროთა სიძროთაჲნი ყოფი, ² წიგნი ჩემი ჳე უყაფროთა ყოფი ჳე აყდროთაჲნი სიძროთა ყოფი, შიძროთა. ³ სიძროთაჲნი აყდროთაჲნი შიძროთა სიძროთაჲნი, შაყდროთაჲნი ჳე სიძროთაჲნი აყდროთაჲნი ყოფი. ⁴ სიძროთაჲნი აყდროთაჲნი სიძროთაჲნი სიძროთაჲნი, შიძროთაჲნი სიძროთაჲნი. ⁵ სიძროთაჲნი ყოფი სიძროთაჲნი ჳე სიძროთაჲნი აყდროთაჲნი; სიძროთაჲნი შიძროთაჲნი აყდროთაჲნი ჳე აყდროთაჲნი*

❁ კანონი მგორი ❁

9. დასასრულს, ძის საიდუმლოთათვის,
დავითის ფსალმუნნი

¹ გადიარებ, უფალო, მთელი ჩემი გულით, და ვაუწყებ ყველა შენს საკვირველებას! ² ვინარებ და ვილხენ შენით, ვუგალობებ შენს სახელს, მაღალო, ³ როდესაც უკუნიქცევა ჩემი მტერი, დაუძღურდებიან და მოისპობიან ისინი შენი პირისაგან, ⁴ რადგან შენ განაგე სამართალი და მსჯავრი ჩემი, დაბრძნდი ტახტზე, სიმართლის მსაჯულო! ⁵ შენ შერიხე წარმართნი, და მოისპო უღმერთო, წარხოცე მათი სახელები უკუნითი

უკუნისამდე. ⁶ მტერისა მახვლნი მოაკლდეს სრულიად და ქალაქნი ალაოკრენ; წარწყმდა საქსენებელი მათი ღალატებით; ⁷ და უფალი ჰგვის უკუნისამდე; განჰმზადა სამართალსა ზედა საყდარი თჳსი. ⁸ და თავადმან განსაჯოს სოფელი სიმართლით და განიკითხნეს ერნი სიწრფობით. ⁹ ეყო უფალი შესავედრებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ ჟამსა ჭირისასა. ¹⁰ და გესვიდენ შენ ყოველნი, რომელთა იციან სახელი შენი, რამეთუ არა დასთხენ მეძიებელნი შენნი, უფალო. ¹¹ უგალობდით უფალსა, რომელი დამკვდრებულ არს სიონს, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი. ¹² რამეთუ რომელი გამოედიებს სისხლთა მათთა, მოიქსენა და არა დაივიწყა ღალატებაჲ დავრდომილთაჲ. ¹³ მიწყალე მე, უფალო, და იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან,

აქჲაყნისუბჭუ. ⁶ ჭეჲთისუ პლეჲთისუ მარჲთუჲს სისაყთარეჲ ჳე იღორეჲნი რორეჲამიჲნი; ჲორეჲაჲსუბჭუ სრეჲსიჲიჲყეთი პრეჲთი რორეჲიჲყთა; ⁷ ჳე აჲყრეჲთი რუჲოჲს აქჲაყნისუბჭუ; ჲენოჲსმნეჲ სრეჲმთარეჲსე ჲეჲ ჳე სრეჲრეჲთი თჳსი. ⁸ ჳე თრეჲრეჲჳჲნი ჲენსრეჲჯას სისაჲყთარე სრეჲმთარეჲთ ჳე ჲენრეჲთღნიჲს რეჲნი სრეჲმთარეჲთა. ⁹ ჲე აჲყრეჲთი ყრესრეჲრეჲმთიჲყრეჲთ ჳერეჲმჳამოჲსე, მჲოჲ ჲეთოჲთ რეჲსე რეჲთისრეჲსე. ¹⁰ ჳე ჲეჲსრეჲრეჲჲნი ყრენ ყარეჲრეჲთი, მისმეჲთარე რეჲრენ სრეჲრეჲთი ყრენი, მრეჲრეჲთაჲ რეჲრე ჳესრეჲრეჲნი მეჲთიჲყრეჲთი ყრენი, აჲყრეჲთა. ¹¹ რეჲრეჲთაჲჲთ აჲყრეჲთისე, მისმეჲთარე ჳეჲჲჲრეჲრეჲთაჲთ რეჲს სრეჲრენს, მრეჲრეჲთღნიჲთ რეჲრეჲმთარეჲთ ყარეჲთის სრეჲრეჲთი მრეჲრეჲთი. ¹² ჳეჲრეჲთაჲ მისმეჲთარე ჲეჲრეჲრეჲთიჲს სრეჲრეჲთარე მრეჲრეჲთარე, მრეჲრეჲთისე ჳე რეჲრე ჳერეჲრეჲთარე რორეჲრეჲთარე ჳერეჲრეჲმჳამოჲთარეჲთა. ¹³ ჳეჲრეჲრეჲთი მე, აჲყრეჲთა, ჳე რეჲრეჲთი სრეჲრეჲრეჲთი სრეჲრეჲრეჲთი მრეჲრეჲთარე სრეჲრეჲრეჲთარე,

უკუნისამდე. ⁶ მტრის მახვლი სრულიად დაუძღურდა და მათი ქალაქები ააოხრე; მოისპო სახსენებელი მათი ღალატით! ⁷ უფალი არის უკუნისამდე; განამზადა სამართლისათვის თავისი ტახტი. ⁸ ის განსჯის ქვეყანას სამართლით, და განიკითხავს ერებს წრფელად. ⁹ განდა უფალი დავრდომილის თავშესაფარი, კეთილი შემწე გასაჭირის ჟამს. ¹⁰ მოგენდოს შენ ყველა, ვინც იცის შენი სახელი, რადგან არ მიატოვებ შენს მაძიებლებს, უფალო. ¹¹ უგალობეთ უფალს, სიონზე დამკვიდრებულს, აუწყეთ ერებს შორის მისი საქმენი, ¹² რადგან გაიხსენა ისინი მან, სისხლისთვის შურისმაძიებელმა და არ დაივიწყა დავრდომილთა ღალადი. ¹³ შემიწყალე მე, უფალო, და იხილე ჩემი დამცირება მტრებისაგან;

რომელმან აღმამაღლე მე ბჭეთაგან სიკუდილისათა, ¹⁴ რაჲთა მიუთხრა მე ყოველი ქებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა; ვინარებდეთ ჩუენ მაცხოვრებითა შენითა. ¹⁵ დაინთქნეს წარმართნი განსახრწნელსა მას, რომელიცა ქმნეს; მახითა ამით, რომელ დაარწყუეს, შეიპყრა ფერკი მათი. ¹⁶ განცხადებულ არს უფალი ყოფად საშველისა, საქმითა კელთა თვსთაჲთა შეიპყრა ცოდვილი. ¹⁷ მიიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს და ყოველნი წარმართნი, რომელთა დაპვიწყებიეს ღმრთისაჲ. ¹⁸ რამეთუ არა სრულიად დაივიწყოს გლახაკი და თმენაჲ დავრლომილთაჲ არა წარწყმდეს სრულიად. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯუნდ წარმართნი შენ წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, შჯულისმდებელ მათ ზედა; გულისკმაყვედ წარმართთა, რამეთუ კაცნი არიან. ²¹ რადმე,

მთაბრუნებნი რიბბრუნოჲ შე ყვეთარუნ სიყაწროსლო, ¹⁴ ჯოთო პრატაღნი შე ყაროთო იყყაროყეო ყინი ყვეთო რსაყოსო სრანისლო; ურღრნიყებო სყოწი პრღაროღრნიყოთო ყინოთო. ¹⁵ ბრანთქნეს ღრმბრმანი ჯუნსორღრნიყოსო პრს, მთაბრუნე იმნიეს; პრღოთო რბოთ, მთაბრუნე ბრღრნიყოყეს, ყოროყოთო დოქიჲო პოთო. ¹⁶ ღრღრღრბყოყათო რმისაყოთო ყაფრბ სრყოყოთოსო, სრღმბოთო კოთოთო თწსოთოთო ყოროყოთო ღრბოთო. ¹⁷ ბოიქცენ ღრბოთნი ჯოჯოღოთს ბრ ყაროთანი ღრმბრმანი, მთაბრუნოთო ბრღრნიყოყოყეს იმბოთოსო. ¹⁸ ჯობოთაჲ რმოს სმყოთრბ ბრღრნიყოყას ჯოთრღრ ბრ თმნიეს ბრღრმბოთოთო რმოს ღრმბრმბრბის სმყოთრბ. ¹⁹ ბოიბო, საყოთა, ნუ ძლიერობს კაცი, განისაჯონ ერები შენს წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, მსაჯული მათზე, დაე შეიცნონ ერებმა, რომ აღამიანები არიან ისინი. ²¹ რატომ დგახარ,

შენ ამამაღლებ სიკვდილის კარიბჭეთაგან, ¹⁴ რათა ვაუწყო შენი ღიღება სიონის ასულის კარიბჭეებთან: გავიხარებთ შენი ხსნით. ¹⁵ დაინთქნენ წარმართნი განსახრწნელში, რომელიც შექმნეს; გაება მათი ფეხი მათ მიერვე დაგებულ მახეში. ¹⁶ გაცხადებულია უფალი განსასჯელად, საკუთარ ხელთა საქმეებმა შეიპყრეს ცოდვილი. ¹⁷ დაბრუნდებიან ჯოჯოხეთში ცოდვილნი და ყველა წარმართი, რომელთაც დაივიწყეს ღმერთი; ¹⁸ რადგანაც არ იქნება დავიწყებული გლახაკი ბოლომდე და დავრლომილთა მოთმინება არ მოისპობა საბოლოოდ. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობს კაცი, განისაჯონ ერები შენს წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, მსაჯული მათზე, დაე შეიცნონ ერებმა, რომ აღამიანები არიან ისინი. ²¹ რატომ დგახარ,

უფალო, დასდევ შორს და უგულვებელს-მყოფ ჩუენ ჟამსა ოდენ ჭირისასა? ²² ამპარტავანებასა უღმრთოხსასა შეიწუევი გლახაკი; შეპყრობილ იქმნენ იგინი ზრახვათა მათთგან, რომელთაცა ზრახვენ. ²³ რამეთუ იქებინ თავით თვისით ცოდვილი გულისთქუმათა შინა სულისა თვისისათა და უღმრთო იკურთხევენ. ²⁴ განარისხა ცოდვილმან უფალი, მრავლითა გულისწყრომითა მისითა არა გამოიძიოს; არა არს ღმერთი წინაშე მისსა. ²⁵ ბილწ არიან გზანი მისნი ყოველსავე ჟამსა, მიღებულ არიან სამართალნი შენი პირისაგან მისისა და ყოველთა მტერთა მისთა ზედა იგი ეუფლებინ. ²⁶ რამეთუ თქუა გულსა შინა თვისსა: არა შევიძრა მე თესლითი თესლამდე თვნიერ ძვისა. ²⁷ წყევითა და სიმწარითა და ზაკუვითა სავსე არს პირი მისი, ენასა

*აყდროთა, ზრახვთუ ყაიხს ზრ აყაყოფყუოს-შყაფ სყოფნ ყრშსრ
აშჟნ ცაიხრსრ? ²² ტშარმღრფრწყრსრ აყიშმთაოსრსრ ყოროყოფრ
ჯარსღრწ; ყოყაყაყოფ რწმწრწ რჯწრ წმრღყოფრ შრათჯრწ, მა-
შყოფთრღრ წმრღყოფრ. ²³ ჯრშყოფ რწყოფრ თრფრთ თაწრთ ლაშყოფრ
ჯყოფრთაწყოფრ ყრწრ სყოფრსრ თაწრსრთრ ზრ აყიშმთაო რყოფრ-
თყოფრ. ²⁴ ლწრწმრსღრ ლაშყოფრშრწრ აყდროთ, შმრფყოფრთრ ჯყოფრ-
თყოფრთრ შრსრთრ რმრ ჯრშყოფრს; რმრ რმს რწყოფრთ რწრწყო
შრსრს. ²⁵ ლყოფ რმრწრ ჯწრწრ შრწრ ყაყოფრსყოფრ ყრშსრ, შყოფ-
ყოფრ რმრწრ სრშრმთრწრწრ ყრწწრ რმრსრღრწრ შრსრსრ ზრ ყაყოფრთრ
შღყოფრთრ შრსრთრ წყოწრ რყო რყოფრყოფრ. ²⁶ ჯრშყოფრ თაწყოფრ ჯყოფრსრ
ყრწრ თაწრსრ: რმრ ყოყოფრთრ შყო თყოფრთრ თყოფრთრშყო თაწყოფრ მყოფრსრ. ²⁷ რყო-
ყოფრთრ ზრ სრშყოფრთრ ზრ წრწყოფრთრ სყოფრსრ რმს რმრ შრსრ, რწრსრ*

უფალო, შორს და უგულვებელგვეყოფ გასაჭირის ჟამს? ²² უღმრთოთა ამპარტავანებისაგან იწვის გლახაკი; გაებნენ ზრახვებში, რომლებიც დაგეგმეს. ²³ რადგან თავს იქებს ცოდვილი თავისი გულისთქმებით და უღმერთოს აკურთხებენ. ²⁴ განარისხა ცოდვილმა უფალი: „თავისი მრავალი გულისწყრომით არ გამოიძიებს“ – არ არის ღმერთი მის წინაშე. ²⁵ ბილწია მისი გზები ყოველთვის, შენი სამართალი შორს არის მისი პირისაგან, ყველა თავის მტერზე ბატონობს იგი. ²⁶ რადგან თქვა თავის გულში: „არ შევირყევი, თაობიდან თაობამდე არ შემემთხვევა სიავი“. ²⁷ წყევლით, სიმწარით და მზაკვრობითაა სავსე მისი პირი, მისი

მისსა ქუეშე არს შრომაჲ და საღმობაჲ.²⁸ დაჯდეს იგი მზირად მდიდართა თა-
ნა ფარულად მოკლვად უბრალოჲსა; თუალნი მისნი გლახაკსა ხედვენ;²⁹ მზი-
რინ ფარულად, ვითარცა ლომი საყოფელსა თჳსსა; მზირინ იგი მიტაცებად
გლახაკისა და მიზიდვად მისა;³⁰ მახითა თჳსითა დაამდაბლოს იგი; დამდაბლ-
დეს და დაეცეს, რაჟამს ეუფლებოდის იგი გლახაკსა.³¹ რამეთუ თქუა გულსა
შინა თჳსსა: დაუვიწყებიეს იგი ღმერთსა, გარემიქცია პირი მისი არახილვად
სრულიად.³² აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო, ამაღლდინ კელი შენი და ნუ და-
ივიწყებ გლახაკთა შენთა სრულიად.³³ რადმე განარისხა უღმერთომან ღმერ-
თი? – რამეთუ თქუა გულსა შინა თჳსსა: არა გამოიძიოს.³⁴ ჰხედავ შენ, რამეთუ
საღმობასა და რისხვასა განიცდი, რაჲთამცა მოგეცა შენ იგი კელთა შენთა.

**შისსე წაყოყუ რხის ყმაძეა ჴე სრამაყრა. ²⁸ ღრჯღის რუა შჩირღ
შწაწრხორე არჩრე ჸრჩაყოღწ შაჩყოღწ აყყორაოსრე; თაყოღწი შისჩი
ჯორღრჩრე ჸრჯყოღწ; ²⁹ შჩირჩინ ჸრჩაყოღწ, ჟორღრჩრე თაშა სრყოყოღ-
სრე თაქსრე; შჩირჩინ რუა შყოღყოღწ ჟორღრჩრე ჴე შჩრწყოღწ შისრე;
³⁰ ჸრღორე თაქსორე ჴრეშწეყოღწ რუა; ჴრეშწეყოღწი ჴე ჴყოღრე, მრ-
ყოღწი ჟაყოყოღწაშჩი რუა ჟორღრჩრე. ³¹ ჴრეშყოღწ თაქორე ჟაყოღწი ყჩრე
თაქსრე: ჴრეყოყოყოღწი რუა იშყოღწრე, ჟრეყოღწყოღწი რჩი შჩი რჩრე-
ღყოღწი სჩყოღწი. ³² ჴრეყოღწ, აყოღწ იშყოღწი სყოღწ, რეყოღწი
ყოღწი ყყოღწი ჴე ჩყოღწ ჴყოყოყოღწ ჟორღრჩრე ყყოღწი სჩყოღწი. ³³ ჴრე-
შყოღწ ჟრჩრჩრე აყოღწი იშყოღწი? – მრეშყოღწ თაქორე ჟაყოღწი ყჩრე
თაქსრე: რჩრე ჟრეყოღწი. ³⁴ სყოღწი ყყოღწი, მრეშყოღწ სრამაყრესრე ჴე
მრეყოღწი ჟრჩრე, მრეყოღწი შყოღწი ყყოღწი რუა ყყოღწი ყყოღწი.**

ენის ქვეშე გასაჭირი და ტანჯვაა.²⁸ ზის ის ფარულ მთვალთვალედ მდიდ-
რებთან ერთად უდანაშაულოს მოსაკლავად; მისი თვალები გლახაკს უმ-
ზერენ, ²⁹ უთვალთვალეებს ფარულად, როგორც ლომი თავის საფარში; უთვალთვალეებს
გლახაკს მოსატაცებლად, მოსატაცებლად და ხელში ჩა-
საგდებად.³⁰ თავის მახეში დათრგუნავს ის მას, მაგრამ დამდაბლდება და
დაეცემა, როდესაც შეიპყრობს გლახაკს; ³¹ რადგან თქვა თავის გულში:
„დაივიწყა იგი ღმერთმა, უკუიქცია მისგან პირი, რომ ვერ დაინახოს სრუ-
ლებით!“³² აღდეგ, უფალო, ღმერთო ჩემო, აღმართე შენი ხელი და ნუ და-
ივიწყებ შენს გლახაკებს სრულიად! ³³ რით განარისხა უღმერთომ ღმერ-
თი? – იმით, რომ თქვა თავის გულში: „არ გამოიძიებს“. ³⁴ შენ ხედავ,
რადგან ტანჯვასა და რისხვას გამოიძიებ, რათა მოგეცეს იგი შენ ხელთ.

შენდა დაშთომილ არს გლახაკი; ობოლსა შენ ეყავ მწე.³⁵ შეჰმუსრე მკლავი ცოდვილისაჲ და უკეთურისაჲ; იძიოს ცოდვაჲ მისი და არა იპოოს.³⁶ უფალი მეუფე არს უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე; წარწყმდენ წარმართნი ქუეყანით მისით.³⁷ ნებაჲ გლახაკთაჲ ისმინე, უფალო; განმზადებასა გულისა მათისასა ერჩდა ყური შენი,³⁸ განკითხვად ობლისა და გლახაკისა, რათა არა დაჰრთოს კაცმან კუალადცა მდიდრად სიტყუაჲ ქუეყანასა ზედა.

*ყენზე ზრეთაშიაო რამს ჯორღეღი; აყაოსიე ყენი ჟეროჲ შოჲ.³⁵ შოთა-
შასიოჲ შხორეოჲ ლაჭოროთისეა ზე აქეთაჲთისეა; ითიასი ლაჭორო
შისე ზე რთიე ითაასი.³⁶ ოპროთი შოაქოჲ რამს აქეთაჲთისეა ზე
აქეთაჲთი აქეთაჲთისეა; ლომიოჲთენ ლომიშომთნი იაქეთაჲთი ში-
სოთ.³⁷ ჩოყრეა ჯორღეღთეა ისმინე, აქოროთა; ჯენშორეოჲთეა ჯო-
თისე შოთისეაჲ ჟიმღზე ყაქთი ყენი,³⁸ ლენქოთოჲოჲ აყაოსიე ზე
ჯორღეღისე, ირეთე რთიე ზოთითათასი ჩეღმენი ხაქოროღელე შოთაშოთე
სოღეყაო იაქეთაჲთისე იოჲ.*

შენზეა მონდობილი გლახაკი, შენ ხარ ობლის შემწე.³⁵ შემუსრე ცოდვილის და უკეთურის მკლავი! ეძიონ მისი ცოდვა და ვერ იპოვონ.³⁶ უფალი არის მეუფე უკუნითი უკუნისამდე; დაე წარწყმდენ წარმართნი მისი ქვეყნიდან!³⁷ გლახაკთა ნება ისმინე შენ, უფალო, მათი გულის მზადყოფნა ისმინა შენ-
მა ყურმა,³⁸ ობლისა და გლახაკის განკითხვისათვის, რათა აღარ განდიდდოს თავი ადამიანმა დედამიწაზე.

10. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალსა ვესაგ; ვითარ ეტყუთ სულსა ჩემსა: იცვალეობდე მათათა ზედა, ვითარცა სირი? ² რამეთუ, აჰა, ესერა, ცოდვილთა გარდააცუეს მძულდსა მათსა და განჰმზადნეს ისარნი კაპარჭთა მათთა, რაფთამცა ესროდეს ბნელსა შინა გულითა წრფელთა. ³ რამეთუ რაფ-იგი შენ აღაშენე, მათ დაარღვეს; ხოლო მართალმან რაფ ყო? ⁴ უფალი ტადარსა წმიდასა მისსა, უფალი, ზეცას არს საყდარი მისი; თუალნი მისნი დავრდომილსა ხელვენ და წამნი მისნი განიკითხვენ ძეთა კაცთასა. ⁵ უფალმან განიკითხოს მართალი და უღმრთოფ, ხოლო ვის უყუარს სიცრუევე, მას სძულს სული თვისი. ⁶ წუმოს ცოდვილთა ზედა მახე, ცეცხლი და წუნწუბაფ და სული ნიავექარისაფ – ნაწილი სასუბელისა მათისაფ.

10. ՃՆՏՆՏԻՁԻՏ, ՓՆՆԻՔԻՆ ԾՆԻԴԵՆԻ

¹ *Ձգբոսւր րդրսւրդ; րրտրւմ րլլկւմ սպոսւր խղմսւր: րլրրւրդլլկւՅ Յրտրւր 'նղՅւ, րրտրւմլլւր სրմր?* ² *ՃւքՅրտսլ, րուր, րլսրմւր, լւճրրւրտրւր րլւմճւրլլւր Յլլկւճւր Յւրտւր Յւ րլւնոՅւրճւրճւր րլւմնր րլւրւմրւր Յւրտւր, մրւտրւճւր րլսմաճւր քնրոսւր քնր րլպրտրւր լոմրրտրւր.* ³ *ՃւքՅրտսլ մրւ-րլլ քլն րուրքլնդ, Յւր Յւրւմոլլլ; լւրտս Յւրտրւրմճւրն մրւ րլ?* ⁴ *Ձգբոսւր լււմւրմսւր լոմճւրսւր Յւրսւր, սլքրտրւր, 'նղլլւր րմլս րլլճւրմր Յւր; տսլւրմնր Յւրնր ճւրմճւրճւրմսւր լղճրդլն ճւ լոքճնր Յւրնր րլւնրւրւրդլն մրտր րլւրւրսւր.* ⁵ *Ձգբոսւրն րլւնրւրւրւր Յւրտրւր ճւ սլոճմտտս, լւրտս րլրս սլկսլւրմլս րլլմսլրդլ, Յւրն րմսլրմլս սպրտր տլւր.* ⁶ *Քլմնս լւճրրւրտրւր 'նղՅւ Յւրլղ, լղլլւր ճւ լոմնրոմ-լւր ճւ սպրտր րլւրլւրւրմրւր - րլւրտրւր րլւրսլքՅրտրւր Յւրտրւր.*

10. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალს ვსასოებ; როგორ ეუბნებით ჩემს სულს: „გადაიხვეწე ჩიტივით მთებზე?“ ² რადგან აჰა, ცოდვილებმა მოზიდეს მშვილდი, გაამზადეს ისრები კაპარჭებში*, რათა ბნელში ესროლონ გულწრფელებს. ³ რადგან რაც შენ აღაშენე, მათ დაანგრიეს; ხოლო მართალმა რა ქმნას? ⁴ უფალი თავის წმიდა ტადარშია, უფალი, – ზეცაშია მისი ტახტი; მისი თვალები უმზერენ დავრდომილთ და მისი წამწამები განსჯიან ადამიანთა შვილებს. ⁵ უფალი გამოსცდის მართალსა და უღმერთოს, სიცრუის მოყვარულს კი სძულს თავისი სული. ⁶ აწვიმებს ის ცოდვილებზე მახეს, ცეცხლსა და გოგირდს, და ქარიშხალი არის მათი

⁷ რამეთუ მართალ არს უფალი და სიმაღლენი შეიყუარნა და სიწრფოებანი იხილნა პირმან მისმან.

დიდება

11. დასასრულსა, მერვისათვის, ფსალმუნი დავითისი

¹ მაცხოვრე მე, ღმერთო, რამეთუ მოაკლდა წმიდაა, რამეთუ შემცირდეს ჭეშმარიტებანი ძეთა კაცთაგან. ² ამოსა იტყოდა კაცად-კაცადი მოყუსისა მიმართ თვისისა, ბავითა ზაკულითა გულსა შინა და გულსა შინა იტყოდა ბოროტსა. ³ აკოცენინ უფალმან ყოველნი ბაგენი მზაკუარნი და ენაჲ დიდად მეტყუეელი, ⁴ რომელთა თქუეს: ენაჲ ჩუენი განვიდილოთ, ბაგენი ჩუენნი ჩუენ თანა არიან; და ვინ ჩუენდა უფალ არს?

7 *იღმერთაჲ მრითორა რმის ააქორა ჳე სრმრითორაჲ ყრყყარმინე ჳე სრრმრრრრრრრ რრრრრ რრრრრ მრმრრ.*

ღეღეღე

11. ԾՆՆՆՆԻՉՆԵՐ, ԳԻԻԻԻՆԵԹԻՍ, ՓՆՆՆԳՉԻ ԾՆԻԴԻՆ

¹ Խըլըլադինդ թդ, իծդիտա, իղծդտալ թարեդաճը լծիճը, իղծդտալ գդծըլիճդիս գդցծըլիդդդդդիս ժդդդը հըլըդդդդի. ² Եթըսըլը իղդաճը հըլըճ-հըլըճի թադդսըսը թիթըլիտ լիլըսը, գըդդդը իըլդդդդդդդդդ. ³ Եդալըլինս ադդըլմըն դադդդինս գըդդդին թիթըլիդդինս ճը դինը ճըճըճ թդլդդդդդդ, ⁴ Իաճդդդդ լիլադդ: դինը լադդին դըլիդդճըճա, գըդդդին լադդինս լադդին լըլըլը իմըլը; ճը դին լադդինճը ադդըլա իմիս?

ხვედრი. ⁷ რადგან მართალია უფალი და შეიყვარა სიმაღლეს და სიწრფელეს უმზერს მისი პირი.

დიდება

11. დასასრულს, მერვესათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ მაცხოვრე, უფალო, რადგან შემცირდნენ წმიდანნი, შემცირდნენ ჭეშმარიტნი კაცთა ძეთა შორის. ² ამოს ეუბნება ყოველი კაცი თავის მოყვასს, ცბიერი ბაგეებით ორგულად ბოროტს ამბობს. ³ მოსპობს უფალი ყველა მზაკვარ ბაგეს და მედიდურად მეტყველ ენას, ⁴ რომელთაც თქვეს: „ჩვენი ენით ვიმძლავრებთ, ჩვენი ბაგენი ჩვენთანაა, ვინაა ჩვენი უფალი?“

⁵ ჭირისათვის გლახაკთადასა და სულთქუმისათვის დავრდომილთადასა აწ აღვადგე, იტყვის უფალი, დავდვა ცხორება და განვცხადენე მას ზედა. ⁶ სიტყუანი უფლისანი არიან სიტყუა წმიდა, ვეცხლ გამოკურვებულ და გამოცდილ და მიწით და განწმედილ შუდ წილად. ⁷ შენ, უფალო, მიცვენე ჩუენ და დამიმარხნე ჩუენ ამიერ თესლითგან და მიუკუნისამდე. ⁸ გარემოდას უღმრთონი ვლენან; სიმაღლითა შენითა დაიცვენ ძენი კაცთანი.

⁵ **Ծառահարսն Գուրդուհուրասը Շը Կարտախաթահարսն ՇըրմիՇաթուտահասը Եր ՔուրՇու, Կլակն Կպուրու, ՇըրՇուրը Ըսամուցրե Շը ԳընդըլըՇնդ Քըն ԿըՇը.** ⁶ **Տըլպաընի Կպուրուընի Կմուըն Տըլպաըր լծըՇը, Կրըլըս Գըժապամուրդպարս Շը ԳըժըլՇում Շը Քարտ Շը ԳընդըլՇում ԿլՇ լուրըՇ.** ⁷ **Քըն, Կպուրուս, Քըլընդ Լպըն Շը Շըժըմընդ Լպըն Կժուդ տղտարտղըն Շը ՔըպըպընըժՇը.** ⁸ **Ըըմըժաս Կրժմտանի Կրուրըն; Տըրուրուտը Կրընուտը Շըրըրըն մըրն Կըլտընի.**

⁵ „გლახაკთა გასაჭირისა და დავრდომილთა ოხვრის გამო აღვადგები“, – ამბობს უფალი, – „დავაწესებ ხსნას და გავცხადებთ ამით“. ⁶ უფლის სიტყვები წმიდაა, ვერცხლი, გადამდნარი და მიწისაგან გამორჩეული და შვიდჯერ განწმედილი. ⁷ უფალო, შენ დაგვიცავ და დაგვიფარავ ამ მოდგმიდან და უკუნისამდე. ⁸ გარშემო უღმრთონი დადიან; შენი სიმაღლიდან დაიცავ შენ კაცთა ძეგბს.

12. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ვიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ მე სრულიად? ვიდრემდის გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან? ² ვიდრე ვისთვის დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა და სალმობანი გულსა ჩემსა დღე და ღამე? ვიდრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა? ³ მოიხილენ, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო, განანათლენ თუალნი ჩემნი, ნუუკუე დავიძინო მე სიკუდიდ. ⁴ ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან: მრე ვეყავ მას; მაჭირვებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა. ⁵ ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესავ; იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა, უგალობდე უფალსა, კეთილისმყოფელსა ჩემსა და ვაქებდე სახელსა უფლისა მაღლისასა.

12. ՃՆՆՏԻՈՒՆԸ, ՓՆԽԻՔԻՆԻ ԾՆԻԴԵՂԻ

¹ Դ՛րձուդձ՞նիս, ապրոս, Շ՛ւքուրդուդդ թ՛յ սնսպուրձ? Դ՛րձուդձ՞նիս դ՛ւրսիդ-քուրիլդուր Կ՛րսիս Լ՛իքդըն? ² Դ՛րձուդ Դ՛րստախ Շ՛ւրդիսը-նիդ նսիւրդուրնի սպոսը Լ՛իքնը Շ՛ւ սըռոթսպընի դ՛սպոսը Լ՛իքնը Շ՛ուդ Շ՛ւ ուք՞ի? Դ՛րձուդձ՞նիս ը՛քուրոթդդձնիս թ՛լդուի Լ՛իքի Լ՛իք ն՛իձը? ³ Ժ՛սուրդուրնի, Կ՛ղդդըսդձնի Լ՛իքի, ապրոս ո՛քիսոտ Լ՛իքս, դ՛ընընը-տուրն տալընի Լ՛իքնի, հսպսիսպդ Շ՛ւրդուրնիս թ՛յ սիկսձնձ. ⁴ հսկը-Շ՛ւ տսկսըն թ՛լդուքնի Լ՛իքքնի: Թ՛ուդ Դ՛րդըրդ թ՛ըն; թ՛ըքսիդդդդդնի Լ՛իքնի դ՛ընիդձ՞նի, Կ՛ղ-տալ-Դ՛րնիս. ⁵ Է՛սոտ թ՛յ լ՛ըրոտսպընը Կ՛ղ-նը Դ՛րդըրդ; դ՛ընիդձ՞նիս դ՛սպուր Լ՛իքի թ՛ըքսուրնիդդուր Կ՛ղնուր, ապրոտսպձ՞դ ապրոսը, Կ՛ղուրնիսիսպուրնը Լ՛իքնը Շ՛ւ Դ՛րիկդձ՞դ սըքդոսը ապուրնը թ՛ըրուրնը.

12. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ როდემდე დამივიწყებ მე, უფალო, სრულიად? როდემდე მიიქცევ პირს ჩემგან? ² როდემდის მქონდეს სულში ფიქრები როდემდე ვიქნები ჩემი სულის ფიქრებთან და ჩემი გულის ტკივილებთან დღე და ღამე? როდემდე იქნება მტერი ჩემზე აღზევებული? ³ მომხედე, ისმინე ჩემი, უფალო, ღმერთო ჩემო, განანათლე ჩემი თვალები, რომ არ დავიძინო სასიკვდილოდ. ⁴ ნუ იტყვის ჩემი მტერი: „მე ვძლიე მას“. ჩემი მაჭირვებლები გაიხარებენ, მე თუ შევდრკები. ⁵ მაგრამ მე შენი წყალობის იმედი მაქვს; გაიხარებს ჩემი გული შენი ხსნით, ვუგალობებ უფალს, ჩემს კეთილისმყოფელს, და განვადიდებ მაღალი უფლის სახელს.

13. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვისსა: არა არს ღმერთი. განირყუნ-
ნეს და ბილწ იქმნნეს ივინი უმჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა
ქმნა სიტკბობაჲ. ² უფალმან ზეცით მოხელნა ყოველთა ზედა ძეთა კაც-
თასა ხილვად, იყოს თუ ვინმე გულისკმისმყოფელ, ანუ გამომეძიებელ
ღმერთისა. ³ ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნნეს, არავინ არს,
რომელმანმცა ქმნა სიტკბობაჲ, არავინ არს მიერთადმდე. ⁴ არა გულისკ-
მა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერ-
სა ჩემსა საჭმლებრ პურებრ, უფალსა არა ხადეს. ⁵ მუნ შეეშინა შიში, სა-
და-იგი არა იყო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართალთასა.

13. ՃՆՏԵՆՏԻՈՒՆԸ, ՓՆԵՆԻՈՒՆ ԾՆԻՒԴՆԵՐ

¹ *Շիպարე աղպարհայիթին զպարսուր ցահրե տախսը: Բարե Բահն Իթիմար. Զըհնհիպահնիս Յը ցրար ղիթնիս ղիհնի աղպարհայարու; Բար-
հրին Բահն, մաթիոթընթը ղիթնի սըղպարու. ² Օբըրոթըն ղիլրո
Յաղըճնը պարիտար ղիճը միտար Բըլարսը քրարըճ, Բասն տա
Բրինթի զպարսըթիթիպարիտ, Բնա զըՅաթիթիոյցիտ Իթիմարսը. ³ Կա-
րիտարիոյ Յըրիլիս Բիտարթըճ Յը աղթըն ղիթնիս, Բարիտին
Բահն, մաթիոթընթը ղիթնի սըղպարու, Բարիտին Բահն Յիլիտըճ-
թճի. ⁴ Ընը զպարսըթը-պան պարիտար, մաթիոթն ղիթնի աղ-
պարհայարսը, մաթիոթն ցիլցըթին Բիտար Լիթնի սըղթարուցն Բա-
միցն, աղբըտար Բար քըճի. ⁵ Թայն ցիլցահը ցրար, սըճը-Բի Բար
Բա ցրար, մըթիտաղ Իթիմար Բահն տիտար քարիս Յըմարտարսը.*

13. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ თქვა უგუნურმა თავის გულში: „არ არის ღმერთი“. გაირყვნენ და შეიბილ-
წნენ ისინი უსჯულოებით, არავინ არის სიკეთის მქმნელი. ² უფალმა ზეცით
გადმოხელა კაცთა შვილებს, დასანახად, თუ არის ვინმე გულისხმიერი, ან
ღმერთის მძებნელი. ³ ყველა ერთიანად განდგა, უვარგისი გახდა, არავინ არის
სიკეთის მოქმედი, ერთიც არ არის. ⁴ არ შეიგნებენ უსჯულოების მოქმედნი?
პურივით რომ ჭამენ ჩემს ერს და ღმერთს არ უხმობენ. ⁵ იქ შეშინდებიან
ისინი შიშით, სადაც არ არის შიში, რადგან ღმერთი მართალთა მოდგამია.

⁶ ზრახვასა გლახაკისასა არცხუნთ, ხოლო უფალი სასო მისსა არს. ⁷ ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაჲლსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუქს ერისა თვისსაჲ, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაჲლი.

დიდება

14. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, ანუ ვინ დაემკვდროს მთასა წმიდასა შენსა? ² რომელი ვიდოდის უბიწოდ და იქმოდის სიმართლესა და იტყოდის ჭეშმარიტსა გულსა შინა თვისსა; ³ რომელმან არა ზაკუა ენითა თვისითა და არცა უყო მოყუასსა თვისსა ბოროტი და ყუედრებაჲ მახლობელთა მისთა

⁶ ხმელურსუ ჟორღურსუ რმელაყინთ, ცაოთა აყურთო სრსა შინსუ რმის. ⁷ *ჩინ შასღუს სოანთო ეცათიყუო რსორწოსო? ძორღუს შორღურას აყურთმინ ეყაქნ ჟორსუ თქსორსო, ჟღორღუჭჟის რღყუჭჟის რყაყუჭჟის რსორწო.*

ჭეჭყუო

14. ოცნსიკონს, ფსალმუნი დავითისი

¹ *ოყროთა, ჟინ ჭეყუყინას ღეძორსუ ყოწისუ, რნაყ ჟინ ჭეჟმქ-ქწმთას შორსუ ქმწრსუ ყოწისუ?* ² *ქამჟოთო ჟოწაწის აყყოთაწ ჭე რქმწაწის სოშეძოთოთსუ ჭე რღყაწის ეყუქმორღსუ ჟაყოსუ ყინო თქსორ;* ³ *ქამჟოთმინ რმორ რღყაყე ჟინოთო თქსოთო ჭე რმღე აყყა შაყაყრსსუ თქსორ ყათიარღი ჭე ყაყუწმორღო შორღოთოთოთო შინოთო*

⁶ გლახაკის ზრახვას დასცინით, რომ უფალი არის მისი იმედი. ⁷ ვინ მისცემს სიონიდან ხსნას ისრაელს*? როდესაც უფალი დააბრუნებს თავისი ერის ტყვეობას, გაიხარებს იაკობი* და ილხენს ისრაელი.

დიდება

14. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, ვინ დასახლდება შენს კარავში? ან ვინ დამკვიდრდება შენს წმიდა მთაზე? – ² ვინც უბიწოდ დადის და სიმართლეს იქმს და ჭეშმარიტს ამბობს თავის გულში; ³ ვინც არ მზაკვრობს ენით და არ ეპყრობა მოყვასს

ზედა არა მოილო. ⁴ შეურაცხ არს მის წინაშე უკეთური, ხოლო მოშიშთა უფლისათა აღიდეგს; რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვისსა და არა ეცრუოს; ⁵ ვეცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად და ქრთამი უბრალოსა ზედა არა მოილო; რომელმან ყოს ესე, იგი არა იძრას უკუნისამდე.

15. ძეგლის-წერაჲ დავითისი

¹ მიცევე, მე უფალო, რამეთუ შენ გესავ. ² ვარქუ უფალსა: უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არაჲ გიქმს. ³ წმიდათაჲ რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკურველ-ყო უფალმან ყოველივე ნებაჲ მისი მათ შორის. ⁴ განმრავლდეს უძღურებანი მათნი, და ამისსა შემდგომად ისწრაფეს; არა შევკრიბო კრებულები მათი სისხლთაგან, არცა მოვიქსენო სახელები

*„**იჲწუ რთიე შაოთა. ⁴ ჟუაქთილუც რთის შის თინიყუ აქიქთაქთი, ცაოთა შაყყთარ აქაოთართარ რწიწყეს; მთაშოთი ჟუაქლას შაყაქსსურ თქსსურ წუ რთიე უქმთაქს; ⁵ თუქლეთი შისი რთიე შისლუ რთინეწუჩინიყლუწუ წუ ქითარეში აქყთროთასურ იჲწუ რთიე შაოთა; მთაშოთმურნ ყას ჟსი, იყი რთიე რთიურს აქიქინილუწუ.**“*

15. ԺՂՆԴ-ԲԻԽԵՆ ԾՇԻԴԵԼԿ

¹ Ժուղոյ, թոյ ապրոտա, մութոտապ ցոյն չղիււրոյ. ² Դումիւխապ ապրոտիւ: ապրոտիւ լոյթի լււիւր ցոյն, մութոտապ կոտորոտար լոյթարչւրն რմիւրօ չղիււթիս. ³ Բթիճւրտօ մութոտիւրն რմիւրն քիւղիւրնիւրն թիւսիւր, իւրիւրիւրո-յա ապրոտմիւրն քարիւղարիւրիւրի հոյլուրօ թիւր թւոտ ցաոիւր. ⁴ Լւրնթիւրոտճիւն աքիւրոտիւրիւրն թւոտիւ, ճւր իւթիւսիւր ցոյթճիւրթիւրն իւրիւրիւրիւր; რմիւր ցոյրիւրիւրիւր քիւղիւր քիւղիւրիւրիւր թւոտ իւրիւրիւրիւր, რմիւր թարիւրիւրիւր իւրիւրիւր

ბოროტად, არ იღებს საყვედურს მახლობლებზე. ⁴ მისთვის უღირსია უკეთური, ხოლო უფლის მოშიშებს განადიდებს. ვინც შეჭვიცავს მოყვასს და არ უმტყუნებს. ⁵ არ გასცემს ვერცხლს ვახშით, და არ იღებს ქრთამს უდანაშაულოს წინააღმდეგ; ვინც ამას იქმს, უკუნისამდე არ შეირყევა.

15. დავითის ძეგლისწერა*

¹ დამიცავი, უფალო, რადგან შენი იმედი მაქვს. ² ვუთხარი უფალს: „შენ ხარ ჩემი უფალი, რადგან ჩემს სიკეთეთაგან არაფერი გესაჭიროება“. ³ წმიდებს შორის, რომელნიც მის მიწაზე არიან, საკვირველად გამოავლინა უფალმა თავისი ნება. ⁴ გამრავლდა მათი უძღურება, და აჩქარდნენ ამის შემდეგ. არ შევკრებ მათი შესაკრებლების სისხლებიდან და არც

მათი ბავითა ჩემითა. ⁵ უფალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მე მკვდრობაჲ ჩემი ჩემდა. ⁶ საბელნი მხედეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა, და რამეთუ სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა. ⁷ ვაკურთხო უფალი, რომელმან გულისკმა-მიყო მე, რამეთუ ღამემდე და უმეტესცა განმსწავლეს მე თირკუმელთა ჩემთა. ⁸ წინაღსწარ ვხედევდ უფალსა წინაშე ჩემსა მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა. ⁹ ამისთვის განიხარა გულმან ჩემმან და გალობდა ენაჲ ჩემი, უფროდსდა და კორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით. ¹⁰ რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯობნეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა. ¹¹ მაუწყენ მე გზანი ცხორებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისა; რადთა შენნიერებაჲ მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად.

მართი ყრუთაჲ ლეშთაჲ. ⁵ **აჟროთა ჩრეთთა რამის მხეწმთაყრის ლეშთაჲ ჳრ სრესაქროთაჲ ლეშთაჲ; ყრწ ქრის, მთაქრომბრწ მამბრეჟი ში მხეწმთაყრის ლეში ლეშჳრ.** ⁶ **სრეყოთნი მსაქჳრის ში მხეყოთთაჲ ლეშთაჲ თრწრ, ჳრ მრეშოთაჲ სრმხეწმთაყრთა ლეში მსხრეჟი რამის ლეშჳრ.** ⁷ **თრეხაქმთაყრ აჟრე-თა, მთაქრომბრწ ჟაყოთრსაჲ-შაყრ ში, მრეშოთაჲ თრეშოქჳრ ჳრ აქშოქრის-ქრ ჟრწმსოქროთაჲ ში თრმხაქშოთთაჲ ლეშთაჲ.** ⁸ **ჩრწრასოქრთა ჟრეჟოქროქჳრ აჟრეოთრ ლრწრეჟი ლეშთაჲ მრწრეჳრის, მრეშოთაჲ მრწრეჟაყრ ლეშთაჲ რამის, მრეათრ რმრე ყოქრომბრ.** ⁹ **ტმრსაქრ ჟრწრეჟრმრ ჟაყოთრწრ ლეშთაჲ ჳრ ჟრეოთაჲჳრ ჟრწრ ლეში, აჟრმთასოქრ ჳრ კათმქროქრ ლეშთაჲ ჳრეშქჳრ-მთანი სრესაოქროთ.** ¹⁰ **თრეშოთაჲ რმრ ჳრესაქრთა საყოთა ლეში ჟრეჟრეჟოქრთა, რმქრ სქო ქმბრეჟრე ყრწრე ქროთრეჳ ჟრწრსრეჟრწრთა.** ¹¹ **ქრესაქროქრ ში ჟრწრწრ ქრსაოქრისწრ ჳრ რმბრეჟრთა ში სრეჟრმთაყოთრე რმრისრე ყრწრისრეათრ; ყაქრწრეჟოქრეა მრწრეჟაქრწრთა ყრწრე ყრწრე სმთაყოთრეჳ.**

მათ სახელებს მოვიხსენიებ ჩემი ბაგეებით. ⁵ უფალი არის ჩემი მემკვიდრეობისა და თასის წილი; შენ აღმიდგინე მემკვიდრეობა. ⁶ მიჯნები ჩემი მამულეებისა, ჩემს რჩეულებთან ერთად მერგო მე, ჩემი მემკვიდრეობა მტკიცეა ჩემთვის. ⁷ ვაკურთხებ უფალს, რომელმაც განმსწავლა, რადგან ღამეც კი მწვრთნიან ჩემი თირკუმელები. ⁸ მუდამ ვხედავ ჩემს წინაშე უფალს, რადგან ჩემს მარჯვნივ არის, რომ არ შევირყე. ⁹ ამიტომ გაიხარა ჩემმა გულმა და გალობს ჩემი ენა, ჩემი ხორციც კი დამშვიდდა იმედით, ¹⁰ რადგან არ დატოვებ ჩემს სულს ჯოჯობნეთში და შენი წმიდა არ იხილავს ხრწნას. ¹¹ შენ მაუწყე მე სიცოცხლის გზა და აღმავსებ შენი პირის სიხარულით; სრულყოფილი სიკეთეა შენს მარჯვენაში!

16. ლოცვა და ვითისი

¹ ისმინე, უფალო სიმართლისა ჩემისაო, მოხედენ ვედრებასა ჩემსა, ყურად-ილე ლოცვისა ჩემისაჲ არა ბაგეთაგან ზაკულთა. ² პირით შენით განმართლებაჲ ჩემი გამოვედინ და თუაღთა ჩემთა იხილელ სიწრფეობაჲ; ³ გამოსცადე გული ჩემი, განიხილე ღამე; გამომაკურვე მე და არა იპოვა ჩემ თანა სიცრუე. ⁴ რაჲთა არა იტყოდის პირი ჩემი საქმესა კაცთასა, სიტყუათათჳს ბაგეთა შენთასა მე დავიცვენ გზანი ფიცხელნი. ⁵ დაამტკიცენ ფერწნი ჩემნი ალაგთა შენთა, რაჲთა არა შემიბრკუემენ სლვანი ჩემნი. ⁶ მე ღალად-ვეყავ, რამეთუ ისმინე ჩემი, ღმერთო; მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისმინე სიტყუათა ჩემთაჲ. ⁷ საკვრველ-ყავ წყალობაჲ შენი, რომელი იცხნი მოსავთა შენთა

16. ზღაგუთა ზღაგუთა

¹ *ისმინე, აყდროსა სიძრითაჲსა ჩემსაჲსა, შაღუჭიჲნი ურუჭიჲსაჲსა ჩემსაჲსა, ყაყიჲსაჲსა-იოჲ თაღუჲსა ჩემსაჲსა რაჲსა ვეჭუთარეჲსა ზღაგუთაჲსა.* ² *სიძრით ყიჲსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა; ³ ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა, ზღაგუთაჲსა ზღაგუთაჲსა; ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა.* ⁴ *რაჲთა არა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა, ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ზღაგუთაჲსა.* ⁵ *ღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა.* ⁶ *რაჲთა არა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა.* ⁷ *ღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა ჩემსაჲსა ზღაგუთაჲსა*

16. დავითის ლოცვა

¹ ისმინე, უფალო, ჩემი სიმართლისა, მოხედე ჩემს ვედრებას, ყურად ილე ჩემი ლოცვა, უბიწო ბაგეთაგან აღვლენილი. ² შენი პირიდან გამოვიდეს ჩემი გამართლება და ჩემმა თვალებმა იხილონ სიწრფელი. ³ შენ გამოსცადე ჩემი გული, გამომიკვლიე ღამით; გამომატარე ბრძმელში და არ მოიძებნა ჩემთან სიცრუე, ⁴ რათა არ ღალადობდეს ჩემი პირი ადამიანთა საქმეების შესახებ, შენი სიტყვების თანახმად დავიცავი მე ძნელი გზები. ⁵ განამტკიცე ფერწნი ჩემნი შენს გზებზე, რათა არ დაბრკოლდნენ ჩემი ნაბიჯები. ⁶ შემოგდაღადე, რადგან შენ მისმენ მე, ღმერთო; მომაპყარ ყური შენი და ისმინე ჩემი სიტყვები. ⁷ საკვირველად მომივლინე შენი წყალობა, შენს მოიძებნეთა მხსნელი შენი

მკლდობთაგან მარჯუენისა შენისათა. ⁸ ღამიცევე მე, უფალო, ვითარცა გუგაჲ თუალისაჲ და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ღამიფარო მე ⁹ პირისაგან უღმერთთაჲსა, რომელნი მაჭირებდეს მე; მტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცვეს ¹⁰ და ცმელი თვის შეიყენეს; პირი მათი იტყოდა ამპარტავანებასა. ¹¹ განმაგდეს მე და აწ, ესერა, მომიცვეს მე, თუალნი მათნი ყვნეს დადრეკილ ქუეყანად. ¹² შემრაცხეს მე ვითარცა ლომი განმზადებული ნადირსა და ვითარცა ლეკვ ლომისაჲ იყოფებინ რაჲ ფარულთა. ¹³ აღდეგ, უფალო, უსწრვე მათ და დააბრკოლენ იგინი და იქსენ სული ჩემი უღმერთთაგან, მახული შენი მტერთაგან კელისა შენისათა, ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქუეყანით მიმოდევენ იგინი ცხორებასა მათსა და საიდუმლოთა

მკაწამთოჯენი შერიჯაყენისე ყენისოთო. ⁸ **ბეძეღყო შო, აყოროსა, ჟოთოხილე ჟაყოლეო თაყოროსო ზე სეყოხიყოხსო დოხოყოლე ყენისოსე ზეშეყოხიო შო** ⁹ **სოხისოჯენი აყოშოთოთოთოსო, თაშოქონი შოჯენი-ყოჯეჴსი შო; მელქოთო სეჴთო საყო სეჴი შოაღყოჴსი** ¹⁰ **ბეღეშოთო თაჴსი ყოყოჴსი; აოთი შოთი იღყოზე რეშოხილეყოხიყოხსო.** ¹¹ **ლეშ-შოჯეჴსი შო ზე რეო, ჟესოხი, შაშეღყოჴსი შო, თაყოროსი შოთინი ყოჴსი ზეშოიჴოთი იყოყოხილე.** ¹² **ჴეშოხილეჴსი შო ჟოთოხილე თაშო ჟენშ-ნეჴყოჴყოთი ნიშოხილე ზე ჟოთოხილე თოჴჴ თაშისო იყოყოჴსი თო დო დოხოყოთო.** ¹³ **ბოშეჴ, აყოროსა, აქსოთოყო შოთ ზე ზოლეჴიხოთოჴინ ჟოთინი ზე იქსენ საყო სეჴი აყოშოთოთოთოჯენი, შოღეჴოთი ყენი მელქოთოჯენი იყოთოსე ყენისოთო,** ¹⁴ **ბყოროსა, მელქოშოთოჯენი იყოყოხილე თაშო ზე სოჯეჴყოთოთო**

მარჯვენის მოწინააღმდეგეთაგან. ⁸ ღამიცავი, უფალო, თვალის ჩინივით და შენს ფრთებქვეშ ღამიფარე ⁹ უღმერთთა პირისაგან, რომლებიც მაჭირებენ მე; ჩემს მტერთაგან, რომლებმაც მოიცვეს ჩემი სული, ¹⁰ ქონი დაიდეს; მათი პირი ამპარტავნებას ამბობს. ¹¹ განმდევნეს და გარს შემომერტყნენ, თვალი მიწას მიაპყრეს. ¹² ჩამისაფრდნენ ფარულად დადარავებული ლომისა და ლომის ლეკვის მსხვერპლად მიმიჩნიეს. ¹³ აღდეგ, უფალო, დაასწარ მათ, დააბრკოლე ისინი და იხსენ სული ჩემი უღმერთთაგან, მახვილი შენი – შენი ხელის მტერთაგან. ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქვეყანაზე და საიდუმლოთაგან გამოყავი შენ ისინი სიცოცხლეში, რადგან აივსო მათი მუცელი,

შენთავან, რამეთუ აღივსო მუცელი მათი, განძლეს ჭამადითა და დაუტევეს ნეშტი ყრმათა მათთა.¹⁵ ხოლო მე სიმართლითა ვერუენო პირსა შენსა, განვძლე გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა.

დიდებაჲ

**ყენითუენ, მიუპყთაჲ რიორსა შაყდითა შერთ, უენითიჲს ცუბრ-
ჭითუ ჳუ ჳაყდითიჲს ნიყდუ ყმბითუ შერთუ.¹⁵ ღათთა შუ სიპრმი-
თითითუ ურესაყენა უიხისუ ყენისუ, უენითიჲს ურშასიყდისუ ჳაჳყ-
ყისუ ყენისისუ.**

ჳაჳყდუა

გამოაძლეს შვილები და დაუტოვეს ნარჩენი თავიანთ ჩვილებს.¹⁵ მე კი სიმარ-
თლით ვერვენები შენს პირს, გავძლები შენი დიდების გამოცხადებისას.

დიდება